

บทที่ 2
วัตถุประสงค์ประจำบท

บทที่ 2

ผู้นำท้องถิ่น และกลุ่มผลประโยชน์

วัตถุประสงค์ประจำบท

1. เพื่อให้นักศึกษาเข้าใจและสนใจสังเกตพฤติกรรมของกลุ่มชนและอำนาจการเมือง
2. เพื่อให้เข้าใจปัจจัยสำคัญของการเมืองในระบอบประชาธิปไตย คือกลุ่มผลประโยชน์ หรือกลุ่มอิทธิพล และระบงความชั่วร้าย ซึ่งเป็นปัญหาและอุปสรรคของการพัฒนาการเมืองในระบอบประชาธิปไตย
3. เพื่อให้เข้าใจ บทบาท และหน้าที่ ความรับผิดชอบของผู้นำท้องถิ่น และกลุ่มผลประโยชน์ ตามระบอบประชาธิปไตย
4. เพื่อให้เข้าใจบทบาท และอุดมการณ์ของนักศึกษาในฐานะผู้นำท้องถิ่น

บทที่ 2

ผู้นำท้องถิ่น และกลุ่มผลประโยชน์

1.1 พฤติกรรมภายในกลุ่มชนและอำนาจการเมือง

ชีวิตทางการเมืองของชาวไทยในท้องถิ่นนั้น ขาดพลังงานการเมืองของตนเองมาเป็นระยะเวลาอันยาวนาน โดยเฉพาะ “สถาบันทางการเมืองท้องถิ่น” ซึ่งเปรียบกับสหรัฐอเมริกา หรือยุโรปตะวันตกแล้ว ย่อมเห็นได้ว่าแตกต่างกัน สำหรับชีวิตการเมืองของอเมริกันก็เป็นอีกแบบหนึ่ง ซึ่งอาจสังเกตและอธิบายได้จากทัศนคติของชาวอเมริกาส่วนมากที่แสดงออกต่อปัญหาข้อขัดแย้งต่าง ๆ ภายในสังคมอเมริกัน¹ สำหรับประเทศในยุโรปตะวันตกข้อขัดแย้งต่าง ๆ เป็นผลของเป้าหมายที่ไม่บรรลุผลและชีวิตความเป็นอยู่แบบต่าง ๆ ซึ่งยังไม่เป็นที่ยอมรับของประชาชนส่วนมาก มิใช่เพียงแต่พวกเขาสุดหรือซ้ายสุด ซึ่งมีรูปแบบพฤติกรรมที่ไม่อาจทนทานบ่อยครั้ง และอธิบายในการใช้อิทธิพลบังคับต่าง ๆ ความจริงข้อขัดแย้ง คือข้อสรุปที่มีได้เป็นทั้งการไม่กลับคืนดีและไม่สามารถคืนดีได้และไม่จำเป็นที่จะนำไปสู่การปฏิวัติขั้นสุดท้าย ไม่ได้เป็นสถาบันชั้นของสังคม ที่สืบเนื่องมาจากการปล่อยให้สังคมแตกแยกข้อขัดแย้งที่จริงแล้วเป็นข้อเท็จจริงของการแก้ปัญหาสังคมต่าง ๆ²

ข้อสรุปข้างต้นนี้จำเป็นยิ่งในการแสดงรูปแบบของมนุษย์ ซึ่งเป็นประหนึ่งผู้แสดงในสถานการณ์ขัดแย้งต่าง ๆ มนุษย์ถูกคาดหวังว่าจะเป็นคนหัวทันทสมัย มีเหตุผล มีความปรารถนาจะประนีประนอม พุคสัน ๆ ก็คือ เป็นผู้รู้จักเจรจาและต่อรอง (a negotiator or bargainer) และตามที่จริงแล้วรูปแบบของบทบาทพฤติกรรม (role behavior) ก่อขึ้นโดยสถานการณ์ต่อรอง ในการเจรจาของกรรมกร หลายกรณี ได้กลายเป็นเรื่องของรูปแบบทั่วไปในสังคมอเมริกัน หรือแม้ในประเทศไทยเร็ว ๆ นี้³ เป็นเครื่องชี้การยอมรับ

รูปแบบของพฤติกรรม และเป็นสิ่งที่มิอะไรบางอย่างยิ่งไปกว่าบทบาทพฤติกรรม เพราะเราอาจคาดได้ว่ามันจะคงอยู่ในทัศนคติของบุคคลผู้เกี่ยวข้องมีค่านิยมเกิดขึ้นตามมาซึ่งเป็นค่านิยมที่สังคมพร้อมที่จะยอมรับการประนีประนอมกัน แสวงหา และยอมรับข้อตกลงที่ในฐานะที่เกิดขึ้น

สำหรับในการเมืองท้องถิ่นของไทย เราอาจเห็นได้จากการที่ประชาชนในท้องถิ่นเริ่มมีพฤติกรรมในการต่อรองและยอมรับ บทบาทพฤติกรรมในการเจรจาต่อรองและข้อตกลงต่าง ๆ ในขอบเขตของกฎหมาย

1.2 ธรรมชาติของกระบวนการทางการเมือง

มีผู้กล่าวไว้ว่า การเมืองก็เหมือนกับเรื่องของความต้องการ และการตอบสนอง (Politics as Demand and Supply)⁴ กระบวนการทางการเมืองเป็นผลพลอยได้ของการต่อสู้ดิ้นรนสำหรับอำนาจของแต่ละคน เกียรติและความปลอดภัย คนบางคนแสวงหาสิ่งเหล่านี้ กลายเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มเล็ก ๆ ที่มีความสัมพันธ์กันในกิจกรรมทางการเมือง⁵ ประชาชนโดยทั่วไป มีความรู้สึกทางการเมืองอย่างผิวเผิน ผ่านไป แต่อาจรวมกลุ่มกันได้เพื่อแสวงหาบริการจากรัฐบาลเพื่อช่วยตนเอง และในทางกลับกัน ก็อาจบรรลุจุดหมายอย่างเดียวกันได้ หรือประชาชนอาจมุ่งป้องกันรัฐบาล จากการดำเนินบริการบางชนิด ถ้าเชื่อว่าเป้าหมายต่าง ๆ ของตนสามารถบรรลุได้โดยทางอื่น และเป็นกิจกรรมที่มีไชนิตซึ่งรัฐบาลจะต้องจัดทำ

ในเรื่องความต้องการบรรลุเป้าหมายของนโยบายสาธารณะ เอกชนอาจเลือกที่จะทำงานโดยผ่านพรรคการเมือง ถ้าพรรคการเมืองมีหลักการที่แน่นอน วิธีการเข้าถึงเช่นนี้เป็นประโยชน์มาก และเป็นเรื่องธรรมดาที่ใช้อยู่ในประชาธิปไตยของประเทศในยุโรปตะวันตก ในสหรัฐอเมริกาพรรคการเมืองไม่อาจรวมกันได้ เพราะต่างมีความแตกต่างในทัศนคติทางการเมือง ในหลักใหญ่ซึ่งเป็นเรื่องโดยเฉพาะท้องถิ่น และแต่ละคนก็เข้าอยู่ในพรรคการเมืองโดยเหตุผลต่าง ๆ กัน ส่วนใหญ่เกี่ยวเนื่องจากสถานะเศรษฐกิจ การแบ่งทางภูมิศาสตร์ และประเพณีของครอบครัว และอาจยุ่งยากในการที่จะไปเลือกตั้งและออกเสียงเพื่อกำหนดนโยบายหลาย ๆ อย่าง⁶

นอกจากนั้นแต่ละคนอาจเลือกเข้าทำกิจกรรมในพรรคการเมือง พรรคใดพรรคหนึ่ง และแน่นอนที่สุดตนเองจะต้องพยายามสร้างอิทธิพลต่อนโยบายของพรรค แต่ในการเลือกสำหรับแต่ละพรรค ตนเองก็ไม่อาจเลือกกลุ่มข้าราชการที่มีอุดมคติเหมือนตนได้ ดังนั้น

ถ้าหากต้องการมีอิทธิพลต่อนโยบายสาธารณะก็จะต้องพยายามคาดคยและเป็นผลดียิ่งก็จะรวมกำลังกับผู้มีจิตใจเช่นเดียวกับตนในกลุ่มผลประโยชน์ ในความเป็นจริงของสังคมเอกชนแต่ละคนโดยปกติจะรวมอยู่ในกลุ่มผลประโยชน์กลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเช่นว่านี้ และอาจไม่ใช่ทุกคนที่มีทักษะเช่นเดียวกันต่อปัญหานโยบายเดียวกัน ซึ่งเป็นเรื่องการซับซ้อนของกลุ่มต่าง ๆ ที่ช่วยแบ่งเบาข้อขัดแย้งต่าง ๆ ของพวกตน และทำให้สามารถคงระบบที่มั่นคงและพัฒนาต่อไปได้

1.3 กลุ่มผลประโยชน์คืออะไร?

กลุ่มผลประโยชน์ต่างจากพรรคการเมืองตรงที่กลุ่มผลประโยชน์มิได้มุ่งที่จะแสวงหาตำแหน่งให้สมาชิกในวงการรัฐบาล แต่เป็นการพยายามสร้างอิทธิพลต่อนโยบายสาธารณะ กลุ่มผลประโยชน์ยังแตกต่างจากพรรคการเมืองส่วนมากในสหรัฐ ในเรื่องที่กลุ่มผลประโยชน์เกิดจากบุคคลต่าง ๆ ที่มีพื้นฐานของผลประโยชน์และความเห็นอย่างเดียวกัน ซึ่งเป็นเรื่องปกติที่มีอุดมคติยึดมั่นมากกว่าพรรคการเมืองเสียอีก

ในสหรัฐอเมริกาและผู้พูดกันมาก คือ ความชั่วร้ายและผลร้ายของอิทธิพลของกลุ่มอิทธิพลหรือกลุ่มผลประโยชน์ในทางการเมือง บางคนถึงกับต้องการให้เลิกมีกลุ่มผลประโยชน์หรือควบคุมโดยเข้มงวดตามกฎหมาย แต่ไม่ใช่ว่าผล เพราะว่าการมีพรรคการเมืองสองพรรคหรือมากกว่านั้น แต่ละพรรคก็มีจุดยืนของตนอยู่ที่นโยบาย และจุดมุ่งหมายปฏิบัติที่แน่นอนและสามารถทำได้ การวิ่งเต้นของกลุ่มผลประโยชน์ก็จะเกิดขึ้นในส่วนพรรคใหญ่ภายในโครงสร้างของพรรคการเมืองนั่นเอง เพราะเหตุว่าเป็นเรื่องสำคัญที่จะควบคุมแนวนโยบายของพรรค และการดำเนินงานตามเป้าหมายต่าง ๆ ซึ่งมีไม่ใช่เป็นเรื่องโดยเฉพาะในสหรัฐอเมริกา แต่ในทางปฏิบัติ อาจกล่าวได้ว่าข้าราชการนั้นสามารถปฏิบัติภารกิจในทัศนะของงานได้อย่างตรงกันข้ามกับประชาชน แม้ไม่มีข้อเสนอแนะหรือติดต่อเป็นส่วนตัวไม่ว่าในที่ใด ๆ แม้ในหมู่บ้านเล็ก ๆ ในชนบท ผู้ที่ไม่เคยสาหรือโง่อย่างที่สุดเท่านั้นที่จะเสนอให้มีการเลือกข้าราชการท้องถิ่น (อื่น ๆ ด้วย) โดยปราศจากการสัญญาต่อสาธารณชนและให้ใช้ความอิสระเสรี และการตัดสินใจของข้าราชการอย่างดีที่สุดในการกระทำที่เห็นว่าดีที่สุดต่อประชาชนทั้งหมด ความจริงข้าราชการที่ได้รับเลือกตั้ง (โดยเฉพาะในท้องถิ่น) ควรเตือนตนเองถึงธรรมชาติของทักษะที่ต่างกันของผู้ร่วมสถาบัน

การวิ่งเต้น (Lobbying)

การวิ่งเต้นก็คือการดำเนินงานซึ่งมักเป็นการกระทำโดยนักวิชาชีพต่าง ๆ ประกอบ

ด้วยการแสวงหาอิทธิพลที่จะมีต่อฝ่ายนิติบัญญัติ และฝ่ายบริหาร (ข้าราชการฝ่ายบริหาร) ในวิถีทางต่าง ๆ กันเพื่อให้กระทำการต่าง ๆ ตามที่กลุ่มของตนต้องการหรือกระทำตามที่กลุ่มต้องการ

ผู้ที่ไปวิ่งเต้น (lobbyist) มักเป็นผู้ที่ได้รับการกล่าวเสมอว่าเป็นผู้เผยแพร่และโฆษณาชวนเชื่อต่อสาธารณชน คำว่าโฆษณาชวนเชื่อในที่นี้หมายถึงการติดต่อใด ๆ ก็ตามที่กำหนดขึ้นเพื่อจูงใจให้เกิดผลตามที่ต้องการ ความประทับใจหรือความเห็น กลุ่มผลประโยชน์ไม่เพียงแต่มีโช้ชั่วร้าย แต่ยังเป็นสิ่งจำเป็นในประชาธิปไตยสมัยใหม่ เพราะกลุ่มผลประโยชน์จะรับความเห็นของแต่ละคนไว้ในแง่ต่าง ๆ กัน แล้วรวมกลุ่มความเห็นเหล่านั้นขึ้นและเสนอความเห็นนั้นในรูปหรือหนทางที่ชำนาญ (หรือโดยผู้เชี่ยวชาญ) ต่อข้าราชการของรัฐบาลตามความเหมาะสม แม้ว่าบางขณะกลุ่มอิทธิพลแต่ละกลุ่มจะกระทำการบางอย่างที่เกินเลยไปในสังคม หรือไม่อาจแสดงภาพพจน์ที่ใช้ได้ของผลประโยชน์ความต้องการ และความรู้สึกนึกคิดของสมาชิกกลุ่ม และบางที่ปฏิบัติการอย่างไร้ความรับผิดชอบ แต่ส่วนใหญ่ก็สามารถจะตรวจสอบกันได้โดยอัตโนมัติโดยข้อเท็จจริงที่เกือบทุกกลุ่มนำเสนอต่อรัฐบาล และยังมีกลุ่มส่วนอื่น ๆ อีก ซึ่งถือว่าเป็นอันตรายต่ออำนาจของการรวมกลุ่ม (เช่นกลุ่มเป็นกลาง) โดยแต่ละกลุ่มก็ต้องคอยเฝ้ามองกันอยู่ว่ากลุ่มตรงข้ามปฏิบัติอย่างไร ฉะนั้นความจริงแล้วนโยบายสาธารณะก็คือผลของการติดต่อภายในของผลประโยชน์ต่าง ๆ ของกลุ่มผลประโยชน์ต่อกลุ่มอื่น ๆ

1.4 อะไรคือผลประโยชน์

ผลประโยชน์อย่างหนึ่งอาจมีความหมายไปได้หลายทาง นักวิชาการบางคนหมายความว่าถึงผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ และอาจเป็นอุดมคติยิ่งกว่านั้น ผลประโยชน์อาจกำหนดเป็นประโยชน์ในระยะสั้น หรือระยะยาว ความสำคัญของอุดมคติอาจต่างกันจากสภาพของกลุ่มทางสังคมเศรษฐกิจหนึ่งต่อกลุ่มอื่น ๆ ซึ่งสิ่งเหล่านี้อาจพิจารณาอย่างจริงจังต่อความปรารถนาซึ่งเป็นองค์ประกอบระยะยาว นั่นคืออัตราที่จะได้รับในอนาคต และคล้าย ๆ กันนี้ผลประโยชน์อาจมองในแง่ของความเป็นเพื่อนบ้านหรือพี่น้อง และหรืออาจมองในสังคมหนึ่ง ๆ ในแง่ของความซับซ้อนที่กว้างขวางกว่า ดังนั้นในกลุ่มคนที่มีคุณธรรมและรายได้ บางกลุ่มซึ่งเป็นผู้มีสิทธิ์ อยากเลือกตั้งจึงอาจดูได้ว่ามีกลุ่มไหนบ้างซึ่งพยายามไม่นำสิ่งสาธารณะมาเป็นประโยชน์ของตนเอง ตัวอย่างเช่นต้องการสวัสดิการเกี่ยวกับสวัสดิภาพของชุมชนมาเป็นของตน

เราอาจมองได้ว่าในแต่ละอนุวัฒนธรรมย่อมจะมีความแตกต่างกันไม่มากก็น้อยที่แสดงว่าประชาชนแต่ละคนควรจะเสียสละมากน้อยเพียงใดเพื่อความอยู่รอดของชุมชนเช่นเดียวกับสวัสดิการของชุมชนที่จัดขึ้นอาจพูดได้ว่าแต่ละคนมีความคิดเป็นของตนเองว่าต้องการความยุติธรรม อะไรและการกระทำที่สำคัญใดถูกต้องยุติธรรมหรือไม่

1.5 ลักษณะของกลุ่มผลประโยชน์

กลุ่มผลประโยชน์คือการรวมกันของผลประโยชน์ บางพวกเกิดขึ้นเป็นพิเศษเพื่อจุดมุ่งหมายเพียงอย่างเดียว และอาจมีการวิงวอนให้เกิดผลสมประสงค์ บางกลุ่มรวมกันเพียงชั่วคราว ก่อตัวขึ้นจากปัญหาพิเศษ ในขณะที่กลุ่มอื่นตั้งอย่างถาวรในเมืองใหญ่ ๆ หรือแม้ในระดับชาติบางแห่งมากกลุ่มวิงวอนถึงรัฐบาลทุกเสียง ในขณะที่กลุ่มอื่น ๆ วิงวอนเฉพาะเรื่องที่เป็นผลประโยชน์พิเศษเท่านั้น ยกตัวอย่างเช่น ในสหรัฐอเมริกา มีกลุ่มติดต่อการขายเครื่องดองของเมาในบาร์ และมีการวิงวอนต่อสภาให้ออกกฎหมายห้าม ซึ่งวิงวอนเพียงเรื่องเดียวของตน ผิดกับองค์การ AFL-CIO (องค์การกรรมกร) ซึ่งมีกิจกรรมวิงวอนมากมาย

กลุ่มต่าง ๆ ยังคงรวมพลังอยู่ตราบเท่าที่มีความคาดหวังคอยให้ได้มาตามสิ่งที่ตนต้องการการเมืองของกลุ่มผลประโยชน์อาจเกิดขึ้น เช่นอาจพูดได้ว่าการต่อสู้กัน ของกลุ่มผลประโยชน์สองกลุ่ม คือกลุ่มธุรกิจ กลุ่มกรรมกร สมาชิกของกลุ่มอิทธิพลหรือผลประโยชน์และการแสดงออกซึ่งผลประโยชน์และการแสดงออกซึ่งผลประโยชน์อาจเปลี่ยนได้ตามกาลซึ่งเป็นผลให้ ชนิดของการวิงวอนที่กลุ่มเคยทำมา และฐานะต่อเรื่องต่าง ๆ อาจเปลี่ยนไปด้วย ตัวอย่างเช่นการวิงวอนของกลุ่มสตรีคริสเตียน WCTU (The Woman's Christian Temperance Union) ซึ่งผู้นำเปลี่ยนทัศนคติจากเดิมซึ่งเคยมาจากชนชั้นสูงของสังคมมีทัศนคติในการแก้ปัญหาดื่มสุราซึ่งถือว่ากลุ่มของตนเป็นกลุ่มมนุษยธรรมต่อมาได้เปลี่ยนแปลงไปเป็นกลุ่มที่กระทำในเรื่องของการวิจารณ์ศีลธรรมของคนชั้นกลางที่สูงกว่า (upper middle class) มากกว่าจะวิจารณ์ชนชั้นคนงาน และทำให้มีอิทธิพลต่อสภานิติบัญญัติน้อยลง⁸

16 กลุ่มของคนในสังคมและคนไม่รวมกลุ่ม

หากทุกกลุ่มของสังคมมีความเท่าเทียมกันในการรวมกลุ่ม และมีผลเท่ากันในการเสนอเรื่องราวของตน กระบวนการของการตัดสินใจต่อปัญหาและนโยบายสาธารณะ โดยการประนีประนอมท่ามกลางผลประโยชน์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ก็จะประสบผลเป็นที่น่าพอใจ

ยิ่ง และที่จริงเป็นการกระทำที่ใกล้เคียงจริง ๆ ในการกำหนดนโยบายอย่างประชาธิปไตย ที่มนุษย์ในสังคมสามารถทำได้ อย่างไรก็ตามปรากฏว่ากลุ่มคนในสังคมนั้นผลประโยชน์ของทุกกลุ่มมิได้รับการป้องกันให้เท่าเทียมกัน เช่น สมาชิกของกลุ่มอาจไม่มีโอกาสแสดงทัศนะของตนต่อสภานิติบัญญัติ ในฐานะที่กลุ่มคนงานเป็นกลุ่มที่มีเกียรติกลุ่มหนึ่งของสังคม พวกนี้เวลาได้มีโอกาสพูดก็จะได้รับความสนใจน้อย ในทางปัญหาของสังคม ในการติดต่อภายใน ทุนในการโฆษณา และปัจจัยอื่น ๆ ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นข้อแตกต่างอย่างกว้างขวางในความสัมพันธ์ของอำนาจของกลุ่มต่าง ๆ ข้อแตกต่างของชนชั้นของกลุ่มบางคนที่ไม่รวมกัน อาจทำให้กลุ่มชนนั้นไม่เข้มแข็ง ขาดพลังในการต่อรองกับกลุ่มอื่น ๆ หรือเพื่อปกป้องผลประโยชน์ของตนในสังคมประชาธิปไตยทุก ๆ กลุ่มคนในสังคมต่างก็มีอิสระเสรีที่จะรวมกลุ่มกันและที่จะดำเนินการวิงวอน แต่ความสามารถความชำนาญของสมาชิกกลุ่ม ที่จะเข้าใจเทคนิคในการวิงวอนนั้น ย่อมต่างกันออกไป ผลก็คือความอ่อนด้อยไม่รู้หรืออ่อนเชิงของผู้แทนกลุ่มผลประโยชน์โดยเฉพาะความรู้พื้นฐานทางการเมืองต่อการรวมพลัง นอกจากนี้กลุ่มอาจเข้มแข็งหรือไม่หรือไม่เข้มแข็งโดยพิจารณาจากจำนวนสมาชิกก็ไม่เป็นความจริง เพราะความจริงอยู่ที่ว่า กลุ่มใดมีความชำนาญสามารถใช้พลังทั้งหมดจากทรัพยากรทางการเมืองได้ ขึ้นอยู่กับการยอมรับอุดมคติของผลประโยชน์เฉพาะอย่าง เช่นเกี่ยวกับพลังเฉพาะอย่างของทรัพยากร ซึ่งเป็นความจริงในระบบการเมืองที่ระบบแวดล้อมทางกายภาพ และสังคมของมนุษย์ประสิทธิภาพในการใส่ความต้องการเข้าสู่ระบบขึ้นอยู่กับอัตราการเปลี่ยนแปลงที่ก่อให้เกิดพลัง (metabolism) ของระบบส่วนตัวของแต่ละคน⁹ ตัวอย่างกลุ่มของลาตินอเมริกันใน เอล พาโซเทกซัส ซึ่งจากการค้นพบว่าแม้เป็นชนส่วนใหญ่แต่ไม่มีการรวมกลุ่มรวมพลังกัน จึงทำให้ไม่มีอำนาจการเมืองและอำนาจ หรืออิทธิพล ในการวิงวอน¹⁰

เทคนิคต่าง ๆ และการกระตุ้นกลุ่ม

กลุ่มต่าง ๆ ในสังคมนั้น ไม่เพียงแต่ต่างกันในการรวมกลุ่มหรือจัดองค์การเท่านั้น แต่ยังต่างกันในเทคนิคที่ใช้และระดับของการกระตุ้นของกลุ่มที่มีอยู่ เพื่อมีส่วนร่วมในการเมือง เทคนิคต่าง ๆ ของกลุ่มอาจพูดได้ว่าต่างกันออกไปในวิธีซึ่งกลุ่มดูว่าเหมาะสมในระบบค่านิยมของวัฒนธรรม

มีพื้นฐานหลายประการในการกระตุ้นกลุ่มในการเมือง เช่น ทั้งฝ่ายจัดการหรือฝ่ายบริหาร กับฝ่ายลูกจ้าง อาจได้รับผลประโยชน์ในการขัดแย้งโดยให้มีเจ้าหน้าที่

ของรัฐบาลหรือตัวบทกฎหมาย สนับสนุนข้างหนึ่งอยู่ ซึ่งเราอาจพูดได้โดยทั่วไปว่า กิจกรรมทางการเมืองของกลุ่มหนึ่งกลุ่มใด ต้องเป็นการพอสมควรต่อการปฏิบัติ และคำจำกัดความของกฎหมายและระดับของการบังคับใช้ของกฎหมาย

1.7 กลุ่มต่างๆ และประโยชน์สาธารณะ

เมื่อกลุ่มใด ๆ ประกาศฐานะและนโยบายของตน กลุ่มย่อมแสวงหาทั้งโดยแข็งขันและไม่แข็งขันต่อการรวมนโยบายของตนกับประโยชน์สาธารณะ ความจริงกิจกรรมทางการเมืองทุกอย่างไม่ว่าของบุคคลใดหรือกลุ่มใดเป็นที่รู้กันว่าอะไรจะทำในนามของประโยชน์สาธารณะ ฉะนั้น สิ่งนี้ซึ่งเป็นส่วนพื้นฐานอย่างหนึ่งของระบอบประชาธิปไตยที่จะพูดว่านโยบายสาธารณะ ตามที่กลุ่มรับไว้หรือจะเป็นไปตามนั้น เป็นสิ่งที่อยู่ในเรื่องผลประโยชน์สาธารณะ และคำจำกัดความเป็นว่านี่มีหน้าที่จะช่วยสนับสนุนให้กลุ่มดำเนินการไปตามกฎหมาย ซึ่งเป็นผลสำคัญที่จะให้สังคมมั่นคง และเป็นประโยชน์ในการใช้เป็นสัญลักษณ์เตือน สมาชิกสภานิติบัญญัติและผู้บริหารว่า ไม่ว่าจะฟังต่อกลุ่มใด ๆ ก่อนตัดสินใจกลุ่มอื่น ๆ และประชาชนผู้มีได้มีผู้แทนกลุ่ม หรือมีผู้แทนอยู่ก็จะได้รับผลจากการตัดสินใจนั้นเช่นกัน ดังเช่น Frank J. Sorauf กล่าวว่า แทนที่จะรวมกับเป้าหมายหรือนโยบายต่าง ๆ ผลประโยชน์สาธารณะจะคงอยู่ได้ดีกว่าโดยแสดงออกในรูปของกระบวนการของการรวมกลุ่ม ประโยชน์สาธารณะมิใช่อุบัติเพียงในบางนโยบายที่เกิดขึ้นจากการยุติข้อขัดแย้งแต่กับวิธียุติตัวเอง กับการประนีประนอมในวิถีทางทั้งสองคำสั่งและการคาดการณ์ตามวิถีที่มีความต้องการต่อนโยบาย¹¹

อย่างไรก็ตาม เป็นที่น่าสังเกตว่าผลประโยชน์ของคนหรือกลุ่มคนในสังคมนี้มีความซับซ้อนมาก ซึ่งเป็นเรื่องที่ต้องสังเกตจากพฤติกรรมของคน กลุ่มคนในสังคม อย่างน้อยในปัญหาต่าง ๆ เราก็จะต้องสังเกตทั้ง 2 ด้าน (ดีหรือเลว) ซึ่งความเจริญทุกปัญหานั้นมีหลายด้านมากกว่านั้น นั่นคือความซับซ้อนของปัญหาของสังคม¹² ทัศนะต่าง ๆ ของสังคมที่มีต่อกิจกรรมของรัฐบาลอันเดียวกัน ข้อบัญญัติต่าง ๆ ที่ออกใช้จะต้องเพิ่มเป็นสองเท่าโดยจำนวนของพลังและการปฏิบัติแท้จริงของรัฐบาล ซึ่งพิจารณาโดยสภานิติบัญญัติเพื่อที่จะได้รับทราบการประมาณการของความเหลื่อมล้ำในความซับซ้อนของพลังทั้งหมด ที่ดำเนินอยู่ในกระบวนการทางการเมือง

1.8 ชนิดของกลุ่มผลประโยชน์

กลุ่มผลประโยชน์ดำเนินการพื้นฐานในรูปแบบเดียวกัน ไม่ว่าจะเป็นในระดับชาติหรือท้องถิ่น โดยเฉพาะในสหรัฐอเมริกา แต่เชื่อได้ว่าแต่ละกลุ่มอาจต่างกันในความสัมพันธ์ของดุลย์แห่งอำนาจของกลุ่มต่าง ๆ¹³ ความเกี่ยวพันของการวิ่งเต้นใด ๆ จะเข้มแข็งแตกต่างกันออกไปตามระยะเวลา ดังนั้นในโอกาสต่าง ๆ ประชาชนอาจยอมรับผู้นำหลายรูปแบบ รูปแบบของความเข้มแข็งย่อมแตกต่างกันออกไปในท้องถิ่นต่าง ๆ ในบางแห่งมีกลุ่มเดียวที่มีอำนาจครอบงำเรื่องต่าง ๆ อยู่ แต่กลุ่มเหล่านั้นก็อาจต่างกันออกไปเพราะต่างสถานที่ในแห่งอื่น ๆ อาจมีกลุ่มที่เข้มแข็งสองกลุ่มดุลย์กันอยู่อย่างใกล้ชิด และรูปแบบของข้อขัดแย้งในเรื่องราวต่าง ๆ อาจสะท้อนให้เห็นการต่อสู้ระหว่างกลุ่มเช่นว่านี้ และในบางแห่งกลุ่มต่าง ๆ หลาย ๆ กลุ่มก็ดุลย์อำนาจกันอยู่ ซึ่งขึ้นอยู่กับเรื่องนั้น ๆ ทั้งกลุ่มมีความต้องการ ในบางท้องถิ่นบางที่เราอาจมองความแตกต่างของผลประโยชน์ไม่ชัดเจนหรืออาจไม่มี และรัฐบาลท้องถิ่นย่อมมีความลำบากที่จะรักษาให้สาธารณชนได้เห็น ในบางแห่งรัฐบาลท้องถิ่นเกี่ยวกับการตัดสินใจเล็ก ๆ (micro-decisions)... เกี่ยวข้องอย่างยิ่งกับข้อขัดแย้งเฉพาะอย่างของผลประโยชน์ของท้องถิ่น ยกตัวอย่างในประเทศพัฒนาแล้ว เช่น ปัญหาของในเมืองนอกเมือง (Rural Urban Conflict) ของท้องถิ่นในรัฐมิสซูรี จากการวิจัยของ Robert H. Salisbury พบว่า มิได้มีพื้นฐานทางเศรษฐกิจและข้อขัดแย้งในผลประโยชน์ของสังคมดังเช่นรัฐอื่น ๆ ที่มีคนอพยพย้ายกัน ที่มืองค์การธุรกิจและกรรมกรคนงานมาก ๆ ซึ่งเป็นรัฐอุตสาหกรรม และมีความเจริญอย่างรวดเร็วก่อให้เกิดความตึงเครียดของสังคม¹⁴

1.9 รูปแบบของกลุ่มบางชนิด

กลุ่มผลประโยชน์นั้น ความสัมพันธ์ภายในกลุ่มอาจซับซ้อนอย่างยิ่ง ตัวอย่างเช่นในมลรัฐฮาวาย ชนชั้นกลางรีพับลิกันร่วมกับผู้ปกครองเก๋าร่ำรวย และพวกรีพับลิกันมีทัศนคติต่อสถานิติบัญญัติที่จะควบคุมองค์การกรรมกร แต่ชนชั้นกลางกลุ่มต่าง ๆ ก็ยังต่อต้านพวกคนรวย ซึ่งสืบเชื้อสายมาจากนักสอนศาสนาในเรื่องนโยบายปฏิรูปที่ดิน ปัญหาก็คือที่ดินในมลรัฐฮาวายมักมีเจ้าของเป็นบริษัทใหญ่ (trusts) ซึ่งก่อตั้งโดยครอบครัวเก่าแก่และบุคคลอื่น ๆ ยากที่จะได้ครอบครองที่ดิน ครอบครัวเก่าแก่เจ้าของที่ดินเหล่านี้มักต่อต้านการปฏิรูปที่ดินเรื่องนี้เป็นธรรมดา โดยเฉพาะในสหรัฐอเมริกา ยกเว้นบางแห่ง เช่น Manhattan สำหรับในฮาวาย พวกที่เป็นเดโมแครตมักรวมกับพวกผู้ปกครองเก๋าร่ำรวยซึ่งเป็นผู้รีพับลิกันในเรื่องการปฏิรูปที่ดิน แต่พวกเดโมแครตอิสระจะรวมกับชนชั้นกลางรีพับลิกัน¹⁵

ปัญหาบางอย่างเกิดขึ้นชั่วคราวชั่วคราว ดังสถานการณ์บัญญัติและฝ่ายบริหารซึ่งมีองค์-
การตัวแทนศูนย์กลางรอบ ๆ ในเมืองและนอกเมือง โดยเฉพาะในเรื่องการแบ่งหรือกระจาย
เงินอุดหนุนหรือส่วนแบ่งของท้องถิ่น เงินภาษีน้ำมันของรัฐให้แก่ในเมืองและนอกเมืองซึ่ง
ต่างเป็นหน่วยปกครองของรัฐ และในบางแห่งมีผลถึงเกิดแบ่งแยกระหว่างนครหลวงใหญ่ ๆ
กับส่วนอื่นของการปกครองรัฐนั้น ๆ เช่น ในชิคาโกและส่วนกลาง และมหานครนิวยอร์ก
กับส่วนบน ข้อขัดแย้งระหว่างพวกอนุรักษนิยม เช่น พวก Bourbons และกลุ่มของชาวเขา
เป็นเรื่องธรรมดาในรัฐทางใต้ เช่น การต่อสู้ในรัฐมิสซิสซิปปี ระหว่างพวกชาวไร่
ในบริเวณสามเหลี่ยมปากน้ำกับพวก Red-Necks ที่อยู่บริเวณภูเขาในนิวเม็กซิโก ผล
ประโยชน์ต่างกันทั้งในทางวัฒนธรรมและเศรษฐกิจ และแสดงสัญลักษณ์ให้เห็นความแบ่ง
แยกระหว่างพวกแองโกลอเมริกันเชื้อสายสเปน (Anglos และ Spanish American) ใน
มลรัฐลุยเซียนา ระหว่างชาวฝรั่งเศสผู้นับถือศาสนาคริสต์ นิกายโรมันแคธอลิกกับพวก
แองโกลแซกซอนซึ่งนับถือศาสนาคริสต์นิกายโปรเตสแตนต์ในโคโลราโด เหล็กและน้ำตาล
เป็นผลประโยชน์ยิ่งใหญ่ บริษัทน้ำมันและก๊าซในเท็กซัส¹⁶

1.10 กลุ่มธุรกิจ

มีกลุ่มนักธุรกิจมากมายที่พยายามมีอิทธิพลต่อรัฐบาล ซึ่งอาจมีอิทธิพลเหนือหรือ
อยู่ภายใต้รัฐบาลก็ได้ ถ้ากลุ่มธุรกิจอื่น ๆ ไม่ใช้เวลาของตนในการต่อต้านซึ่งกันและกัน
ความแตกต่างของกลุ่มธุรกิจอาจแสดงให้เห็น จากบัญชีรายชื่อของกลุ่มกิจกรรมทางธุรกิจ
ซึ่งลงทะเบียนที่จะเป็นผู้วิ่งเต้นต่อรัฐสภาของมลรัฐมิชิแกน ในการประชุมสภา ค.ศ. 1958
ซึ่งมีอยู่ประมาณ 20 กลุ่ม และความจริงกลุ่มอิทธิพลเหล่านี้มีจริง ๆ นับร้อยกลุ่ม¹⁷

การรวมกลุ่มเป็นเครื่องมือที่จะวิ่งเต้นสำหรับทุกกลุ่ม ผลประโยชน์ทางธุรกิจใน
ระดับรัฐท้องถิ่น และเมืองต่าง ๆ รูปแบบของการรวมกลุ่มซับซ้อนมากซึ่งธุรกิจเฉพาะอย่าง
อาจแทนโดยการรวมของกลุ่มต่าง ๆ บางกลุ่มอาจมีผลประโยชน์กว้างขวางแต่รวมกับ
ประโยชน์ของผู้เรียกร้องเฉพาะอย่างนั้น ๆ ด้วย บางกลุ่มเกี่ยวกับชนิดของธุรกิจเฉพาะ
อย่างและนักธุรกิจบางคนอาจวิ่งเต้นเฉพาะตนต่อสถานการณ์บัญญัติ กลุ่มธุรกิจที่สำคัญเห็น
ชัดเจนได้แก่ หอการค้าของรัฐ หรือท้องถิ่น (Chamber of Commerce)

1.11 องค์การกรรมกร

เป้าหมายของกรรมกร ในฐานะองค์การรวมผลประโยชน์ของผู้ใช้แรงงาน เป็น
ผลอย่างสำคัญต่อองค์การของนักธุรกิจ¹⁸ การรวมตัวของกรรมกรมีความต้องการทั้งหมด

จากรัฐบาล และส่วนใหญ่ขององค์การกรรมากรต่าง ๆ เป็นผลมาจากข้อขัดแย้งกับกลุ่มผลประโยชน์อื่น ๆ ในสหรัฐอเมริกา กรรมากรคาดว่าบริการต่าง ๆ ตามที่พวกตนต้องการ ควรจะตอบแทนเป็นเงินตามทฤษฎีความสามารถที่จะจ่ายภาษี (ability-to-pay theory) มากกว่าทฤษฎีผลประโยชน์ (benefit theory) เรื่องนี้ทำให้กรรมากรเกิดข้อขัดแย้งกับกลุ่มอื่น ๆ ที่คาดที่จะได้เห็นกฎหมายภาษี เพราะว่ากรรมากรมีผลประโยชน์ในบริการมากกว่าในอัตราภาษี และอย่างไรก็ตาม มีผลประโยชน์มากในโครงสร้างของภาษี ผลประโยชน์ของกรรมากรนี้มีมากและเรื่องที่เกี่ยวข้องโดยตรงได้แก่กฎหมายค่าตอบแทนหรือชดเชยผู้ทำงาน (Workmen's Compensation Act) และกฎหมายค่าตอบแทนกรณีว่างงาน (Unemployment Compensation Act) กฎต่าง ๆ ในการเดินขบวนหรือประท้วงหยุดงาน กฎหมายต่าง ๆ เกี่ยวกับสิทธิในการทำงาน ความต้องการตัวเชื่อมหรือตัวกลางของกรรมากรและอื่น ๆ นอกนั้นกรรมากรยังต้องการเพิ่มเติมในเรื่องการขยายบ้านสาธารณะ บ้านคนชรา การขยายบริการสาธารณสุขการสวัสดิการต่าง ๆ การลดอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย การปฏิบัติการจ้างที่ยุติธรรม และคณะกรรมการความสัมพันธ์ภายในกลุ่ม การเพิ่มค่าจ้างแรงงานแก่ลูกจ้างของรัฐ และกรรมากรยังมีผลประโยชน์ในการใช้กฎหมายและทำให้กรรมากรมีกิจกรรมทางการเมืองเกี่ยวเนื่องกับการเลือกตั้งผู้ว่าการรัฐ นายกเทศมนตรี และผู้พิพากษาในท้องถิ่น หรือควบคุมฝ่ายบริหารของท้องถิ่นซึ่งเป็นเรื่องสำคัญ เพราะจะช่วยให้ความมั่นใจได้ว่าตำรวจของรัฐและท้องถิ่นจะเห็นอกเห็นใจในกรณีเกิดการนัดหยุดงานหรือมีเหตุการณ์รบกวนอื่น ๆ ของกรรมากร แม้ว่ากรรมากรจะมีผลประโยชน์เกี่ยวข้องกับรัฐบาลทุกระดับ แต่จากการศึกษาพบว่ากลุ่มกรรมากรไม่มีความปรารถนาจะมีโครงการเกี่ยวกับชุมชนต่างหากออกไป เป้าหมายของกรรมากรในชุมชนมีความสำคัญในระดับรองที่สอง และเป้าหมายการจัดการบริหารได้รับความสนใจดำเนินการโดยทั่วไป อุดมคติของกรรมากรหรือการร่วมมือกันกับกลุ่มอื่น ๆ ในการรักษาและปรับปรุงชุมชนและองค์กรปัจจุบัน แม้จะมีพวกอื่นเข้าด้วยน้อย แต่กรรมากรก็มีกำลัง และพลังขององค์กรเต็มที่อยู่ครั้งหนึ่ง และมีความต้องการมากที่สุดในการติดต่อในปัญหาของชุมชนแต่เริ่มแรก¹⁹

อย่างไรก็ตาม การรวมตัวของกรรมากรโดยเฉพาะในสหรัฐมีจุดเน้นที่ระดับชาติและการเมืองระดับมลรัฐ และการต่อรองของเอกชน สำหรับอำนาจทางการเมืองในระดับรัฐบาลท้องถิ่นนั้น ไม่มีเพราะอยู่ภายใต้อิทธิพลทางเศรษฐกิจ²⁰

สรุป

กลุ่มผลประโยชน์มีแตกต่างกันออกไปมากมาย แต่ชนิดสำคัญ ๆ ของกลุ่มผลประโยชน์ ซึ่งเป็นตัวแทนเสนอต่อรัฐบาลกลางและท้องถิ่นเป็นกลุ่ม ดังต่อไปนี้ หอการค้า สมาคมผู้ประกอบการโรงงาน ธนาคาร สมาคมพ่อค้าในเมือง บริการสาธารณสุขภาค รถราง รถบรรทุก บริษัทแท็กซี่ บริษัทประกันภัย ฝรั่งจัดการสัญญาทั่วไป สมาคมอาชีพ เช่น ทนายความ หมอพื้น ครู และอื่น ๆ สมาคมผู้ขายส่ง ผู้ขายสุรา หนังสือพิมพ์ องค์การกรรมกรทั่วไปและองค์การย่อย กลุ่มเชื้อชาติ กลุ่มศีลธรรม กลุ่มองค์การศาสนาต่าง ๆ กลุ่มคนงานของรัฐ กลุ่มข้าราชการของรัฐ กลุ่มอาสาสมัคร กลุ่มผู้แทนชาวนาชาวไร่ กลุ่มอนุรักษ์ กลุ่มผลประโยชน์ในการใช้ทางหลวง กลุ่มรัฐบาลที่ดี และกลุ่มปฏิรูป กลุ่มเหล่านี้จะเป็นตัวแทนของอิทธิพลสำคัญ ๆ และมักมีพฤติกรรมของพวกซ้ายจัด ขวาจัด กระทำตามความต้องการของตนโดยแสดงต่อสมานิติบัญญัติดังเช่นในแคลิฟอร์เนีย²¹

สำหรับกลุ่มหนังสือพิมพ์นั้น จากการศึกษาในสหรัฐอเมริกาพบว่ามียทธิพลมากต่อสมานิติบัญญัติ โดยเฉพาะบทความและข้อเขียนต่าง ๆ ของหนังสือพิมพ์ที่พยายามจะมีอิทธิพลต่อสมาชิกสภา ส่วนสมาชิกสภาก็พยายามมีอิทธิพลต่อทัศนะของผู้สื่อข่าว สำหรับสมาคมหนังสือพิมพ์มีบทบาทน้อยกว่านักข่าวแต่ละคนในการพยายามที่จะมีอิทธิพลต่อสมาชิกสภา จากการศึกษายังพบอีกว่ามีวิถีปฏิบัติของผู้สื่อข่าวอย่างหนึ่งเกิดขึ้น ผู้สื่อข่าวมักขอรายงานพฤติกรรมส่วนตัวของสมาชิกสภา อย่างไรก็ตาม สมาชิกสภาโดยทั่วไปแล้ว จะไม่ยอมให้นักหนังสือพิมพ์มีอิทธิพลเหนือกระบวนการทางการเมือง ที่จริงสมาชิกสภาบางคนมักสอบถามหรือร้องขอให้นักหนังสือพิมพ์ให้คำแนะนำแก่สาธารณชนเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะและคำถามต่าง ๆ ที่เกี่ยวเนื่องนโยบายสาธารณะ ซึ่งข้อแนะนำดังกล่าวมีผลต่อการตัดสินใจของสมานิติบัญญัติ นอกจากนั้นนักข่าวมักเขียนข่าวเองจากความนึกคิดตามเรื่องราวที่ได้ฟังมาจากการสืบสวนของสภา หรือสมาชิกสภาที่เป็นเพื่อนกัน ซึ่งจะมีมิใช่เป็นการที่สมาชิกสภาขอร้องให้นักข่าวเสนอแนะ แต่จะกลายเป็นการปล่อยข่าวหรือข่าวสกริวจากสมาชิกสภาเหล่านี้²²

1.2 กลุ่มผลประโยชน์ผู้นำท้องถิ่น

ถ้าเราพิจารณาชุมชนในท้องถิ่นจะเห็นว่าย่อมมีกลุ่มอิทธิพลหรือกลุ่มผลประโยชน์อยู่มากมาย บางกลุ่มอาจรวมตัวกันเป็นอย่างดี บางกลุ่มอาจไม่มีการรวมตัวกันแน่นแฟ้น เป็นองค์การหรือปรากฏอุดมการณ์มุ่งหมายให้เห็นชัด ในการศึกษาถึงกลุ่มต่าง ๆ ใน

ชุมชนจึงจำเป็นที่เราจะต้องสังเกตถึงโครงสร้างของอำนาจและความเป็นผู้นำหรือลักษณะของผู้นำแต่ละกลุ่มด้วย เพื่อที่เราอาจเข้าไปทำงานหรือปรับหลักการปกครอง หรือวิถีปฏิบัติให้สอดคล้องกับท้องถิ่นโดยมีตัวนำผู้นำท้องถิ่นนั้นเองเป็นผู้นำประเภทหนึ่ง

โครงสร้างอำนาจและลักษณะผู้นำกลุ่ม

ในทุกสังคมจะปรากฏว่ามีชนอยู่ 2 พวก คือฝ่ายผู้ปกครองและฝ่ายผู้ถูกปกครอง พวกแรกมีจำนวนน้อยจะเป็นผู้ดำเนินงานหน้าที่ทางการเมืองทั้งหมด ใช้อำนาจผูกขาดและยัคนัดในผลประโยชน์ที่อำนาจนำมา ในขณะที่ชนพวกที่สองมีจำนวนมากถูกควบคุมสั่งการโดยพวกแรก²³

ปัจจุบันนักสังคมวิทยารู้กันอยู่ว่า องค์การทางการเมืองมิใช่สิ่งสามัญหรือง่าย ๆ เสียทั้งหมด กฎมิได้รับการยอมรับโดยมิได้พิจารณาคำสั่งของฝ่ายชนชั้นผู้ปกครองอย่างน้อยก็มิใช่ยอมรับทุกเวลา ผู้นำกลุ่มต่าง ๆ ในสังคมก็แตกต่างกันออกไปและซับซ้อน และมักอยู่อย่างตรงกันข้ามกับกลุ่มในการติดต่อภายในกับกลุ่มซึ่งผู้นำสังกัดอยู่ ฉะนั้น บางกลุ่มผู้นำอาจกดขี่ต่อผู้ใต้ปกครองก็ได้ มากน้อยแล้วแต่อำนาจของผู้นำในสังคม

เมื่อเรานำความสัมพันธ์ของอำนาจมาพิจารณา เรามิได้พูดถึงการกระทำที่ชั่วร้ายต่าง ๆ ของผู้นำ และมิได้หมายรวมถึงค่านิยมใด ๆ คำว่าความสัมพันธ์ของอำนาจในที่นี้ หมายรวมถึงการศึกษาถึงการได้รับอำนาจหรือเสวยอำนาจของบุคคลบางคน ความสามารถที่จะใช้สถาบันต่าง ๆ ทางสังคม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการซึ่งเป็นเรื่องของเอกชนและกลุ่มชนต่าง ๆ ในสังคม เพราะว่าในทางปฏิบัติแล้วอำนาจเป็นสิ่งจำเป็นที่จะกำหนดหน้าที่ในการเสริมสร้างและคงอยู่ของข้อบังคับในสังคม ชนิดของโครงสร้างทางการเมืองเฉพาะอย่าง หรือกระบวนการที่ผ่านทางคำสั่งของสังคมนั้นบรรลุโดยสังเกตจากค่านิยมซึ่งควบคุมในสังคมหนึ่ง ๆ อยู่โดยเฉพาะในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ๆ นั้นเอง ดังนั้น ไม่ว่าบุคคลใดหรือกลุ่มใดโดยเฉพาะ จะใช้อำนาจไปในทางที่ดีหรือเลว ก็จะได้รับ การตัดสินโดยประชาชนบนพื้นฐานของการกระทำของบุคคลหรือไม่ก็ตาม ให้เป็นไปตามหรือไม่เป็นไปตามค่านิยมของสังคมนั้น

โครงสร้างของอำนาจ

ในการศึกษาถึงผู้นำชุมชนนั้น ยังมีได้มีการศึกษาเพียงพอให้ทราบว่าใครเป็นผู้นำที่แน่ชัด ยกตัวอย่างเช่น เราเห็นว่าบุคคลผู้หนึ่งเป็นผู้นำกำหนดนโยบาย และอาจมองเห็นว่าจะควบคุมการตัดสินใจต่าง ๆ ของผู้อยู่ในตำแหน่งในชุมชน แต่อาจจะมิใช่ผู้มีอำนาจแท้จริง

และเป็นผู้นำแท้จริงก็ได้ เพราะบุคคลผู้นี้อาจเป็นเพียงสัญลักษณ์ของผู้นำชุมชนเท่านั้น และนโยบายหรือบางสิ่งบางอย่างก็เป็นที่ยอมรับในชุมชนอย่างกว้างขวางมาก่อนถ้าเป็นกรณีเช่นนี้ นโยบายอันเดิมอาจจะมีผลหรือไม่มีผล ถ้าบุคคลเหล่านั้นกระทำการใด ๆ ที่ จะพัฒนานโยบายของชุมชน ในขณะที่เดียวกัน นายธนาคารผู้นำ พ่อค้า ผู้ขายส่ง เลขา- หอการค้า ในเมืองขนาดเล็กและขนาดย่อม ย่อมมีโอกาสพิจารณาผู้นำสาธารณชนผ่านทาง หนังสือพิมพ์ วิทยุ และโทรทัศน์ และอาจมองได้ว่าเป็นผู้นำแท้จริงของชุมชน ดังนั้น ผู้นำจึงเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มที่ตั้งมั่นคง และผู้นำเป็นผู้กำหนดตัดสินใจต่าง ๆ และกลุ่มย่อม ปฏิบัติการไป การปฏิบัติของกลุ่มเป็นการสำแดงพลัง ผู้ที่มีผลประโยชน์ส่วนได้อยู่ในปัญหา ใด ๆ ย่อมพิจารณาว่าตนจะได้ประโยชน์อะไรต่อผู้อื่น และแน่นอนที่สุดก็คือบรรดาผู้ที่รู้สึก ว่าตัวเองมีผลประโยชน์อยู่กับเรื่องราวทั้งหมดก็จะเป็นผู้หนึ่งที่มีบทบาทมากที่สุดในการ ตัดสินใจทางการเมือง

โครงสร้างของอำนาจทางการเมืองที่มีอยู่ในชุมชนและที่คาดว่าจะมีอยู่ อาจสรุป เป็นข้อคิดสำหรับศึกษาได้ดังนี้²⁴

- 1) ผู้นำที่มีอำนาจเต็มทีในทางเศรษฐกิจ
- 2) โครงสร้างของอำนาจไม่จำเป็นที่จะสร้างรูปแบบในรูปของปิรามิด แต่อาจพบว่า มีอำนาจในรูปของผู้นำสูงสุดหลายคน (บางทีอาจเป็นเฉพาะในทฤษฎีก็ได้) เช่น แต่ละคน ก็มีอำนาจเต็มในนโยบายสาธารณะชนเป็นพิเศษเรื่องหนึ่งเรื่องใด
- 3) จากการศึกษามักพบว่าบุคคลบางคนเท่านั้นที่มีผลประโยชน์มากในการแสดง อิทธิพลต่อการตัดสินใจสำคัญ ๆ ที่อ้างว่าเป็นนโยบายสาธารณะ บุคคลเหล่านั้นคือสมาชิก สูงสุดของกลุ่มผู้รู้²⁵
- 4) ผู้นำนโยบายไม่ควรจะปะปนหรือเข้าใจผิดในคำว่า ผู้เสนอหรือคิดค้นนโยบายผู้นำ บางคนไม่ประสงค์เสริมส่งตนเองในการค้นหาข้อสรุปตามความต้องการของสังคม และมี หน้าที่ประเมินข้อเสนอต่าง ๆ ให้พอเพียงและลำดับไว้เป็นข้อสรุป และส่งให้ผู้ใช้ในข้อ ที่สามารถรับได้ ส่วนความคิดใหม่ ๆ และการคิดค้นปัญหาและพบปัญหานั้นส่วนมากมา จากผู้มีความรู้ทางด้านเทคนิคเฉพาะอย่าง หรือผู้เป็นข้าราชการทำงานในองค์การธุรกิจ เอกชน รัฐบาล มหาวิทยาลัย ฯลฯ บุคคลเหล่านี้ประชาชนทั่วไปรู้จักน้อย แม้บางคน จะรับใช้ อาจเป็นสัญลักษณ์ผู้นำของการก่อตัวตามแนวความคิดที่ได้กระทำนั้น

5) ข้าราชการของรัฐบาลอาจเคยถูกใช้เป็นเครื่องมือของผู้นำกลุ่มองค์กรธุรกิจมาก่อน แต่กลายมาเป็นศูนย์กลางสำคัญของอำนาจตามสิทธิของตน และเป็นเรื่องจริงที่เป็นกรณีพิเศษเมื่อรัฐบาลมีบทบาทยิ่งใหญ่ต่อการดำรงชีวิตของพลเมือง

6) สมาชิกชั้นสูงของโครงสร้างอำนาจอาจมีอำนาจมาก เพราะพวกนี้มาจากครอบครัวของชนชั้นสูง ซึ่งเป็นที่ยอมรับของผู้อาศัยอยู่ในชุมชน หรือเพราะว่าเป็นบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ อย่างไรก็ตามพวกนี้ดูมีอำนาจมาก เพราะเป็นปากเสียงแทนในกลุ่มผลประโยชน์ และมีความสามารถนำกลุ่มของตนให้มีน้ำหนักถ่วงต่อสถาบันการเมือง ในเมืองเล็ก ๆ แม้ว่าลักษณะส่วนตัวจะสำคัญแต่ถ้าดูความเข้มแข็งของกลุ่มกันแล้ว ผู้นำควรจะได้แก่ผู้เป็นโฆษณา หรือปากเสียงของกลุ่ม

7) สมาชิกของอำนาจชุมชนที่ซับซ้อนไม่จำเป็นที่จะต้องสร้างการผูกขาดอำนาจของกลุ่ม²⁶ พวกนี้บางทีแบ่งแยก (factions) ออกเป็น 2 กลุ่ม หรือหลายกลุ่ม ข้อสังเกตที่สำคัญ สำหรับชุมชนท้องถิ่นก็คือ การเคลื่อนย้ายถิ่นของชนชั้นกลางไปสู่บริเวณรอบเมืองในสหรัฐอเมริกาในช่วงชั้นอายุคนที่ผ่านมาได้เปลี่ยนแปลงโครงสร้างของอำนาจในเมือง²⁷

8) อำนาจของชุมชนไม่อาจพิจารณาได้ว่าเป็นอิสระไปจากอำนาจระดับชาติ การตัดสินใจสำคัญ ๆ ที่มีผลกระทบต่อชุมชนต่าง ๆ ไม่ได้มาจากชุมชนนั้น ๆ เองอย่างเดียว แต่มีส่วนเกี่ยวพันกันทุกระดับของรัฐบาล โดยเฉพาะนโยบายการพัฒนา อย่างไรก็ตามชุมชนที่เจริญแล้วและคนส่วนมากทำงานในโรงงานที่เจ้าของเป็นคนในท้องถิ่นก็อาจมีกรรมกรแรงงานส่วนมากอยู่ในโรงงานอุตสาหกรรม และธุรกิจที่มีใช้ของคนในท้องถิ่น²⁸

9) การตัดสินใจในรายละเอียดจำนวนมากมิได้กระทำโดยรัฐบาลไม่ว่าระดับใดและเปรียบเทียบกันแล้วชาวอเมริกันส่วนน้อยที่สนใจและเกี่ยวข้องในการตัดสินใจ เพราะชาวอเมริกันมักเห็นว่าเป็นกิจการของรัฐบาล²⁹

จากการศึกษาของ Robert Presthus ในสหรัฐ พบว่า 50% ขององค์การที่แสดงตัวในชุมชนหนึ่ง และ 28% ของผู้ที่มีส่วนร่วมอื่น ๆ ในการตัดสินใจสำคัญต่าง ๆ ของชุมชน อย่างไรก็ตาม 90% ขององค์การเหล่านี้มีกิจกรรมเพียงในแต่ละอย่างของการตัดสินใจเท่านั้น³⁰

10) นักบริหารอาชีพที่เชี่ยวชาญและอิทธิพลคือสิ่งจำเป็นสำหรับการตัดสินใจ³¹

11) การศึกษาอำนาจของชุมชนในระยะก่อน สรุปได้ว่าอำนาจมีอยู่ในมือของผู้ที่มีอำนาจอยู่ (ไม่ว่าอำนาจจะได้อำนาจโดยเหตุผลหนึ่งเหตุผลใด) ดังนั้น การใช้อำนาจจึงเป็นสิ่งมีค่า ดังนั้นอำนาจจึงเป็นรูปหนึ่งของทุนในสังคม และสามารถแสวงหาและใช้ได้ สำหรับ

ผู้รักษาอำนาจไว้ได้เหมาะสม ก็จะไม่ใช้อำนาจจนกว่าจะเชื่อว่า ผลของการใช้และผลลัพธ์ จะมีอัตราที่เกิดประสิทธิภาพหรือคิดว่าการให้มีความคุ้มค่า

12) สิ่งยุ่งยากอย่างหนึ่งในการแสดงให้เห็นโครงสร้างอำนาจ คือผลจากความจริง ที่ผู้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจในชุมชนอาจเกี่ยวพัน ไม่ว่าจะมากไปหรือในขอบเขต ผู้ที่เปิดเผยที่จะผูกพันยอมแสดงให้เห็นชัดได้ง่าย แต่บางคนมีอำนาจมากแต่ไม่ได้แสดงออกในชุมชน บุคคลเช่นว่านี้ อาจเป็นผู้ยึดมั่นในฐานะที่สูงของตนในชุมชนหรือไม่อาจแสดงตนได้ชัด และฐานะทางเศรษฐกิจหรือการเมือง ซึ่งคนอื่นอาจเกรงกลัว สิ่งนี้เป็นผลใน anticipatory behavior

13) บทบาทของชุมชนที่ชี้ให้เห็นโดยวัฒนธรรม กำลังเป็นสิ่งสำคัญ และมีส่วน ความซับซ้อนของอำนาจชุมชน ซึ่งเป็นที่รู้จักจากผลการศึกษาของนักศึกษาไทย และรัฐ- ศาสตราจารย์ นักสังคมวิทยา 2 คนได้ศึกษาและคาดคะเนว่า ผู้นำแท้จริงในชุมชนไม่อาจซ่อนเร้น ไปจากประชาชนผู้มีความรู้ได้³² ซึ่ง Robert A. Dahl ได้ใช้การคาดคะเนและการสรุป เช่นนี้ ไปศึกษาในทางรัฐศาสตร์ และพบว่าเป็นไปได้ที่จะสร้างโฉมหน้าของอำนาจชุมชน ที่มาจากผู้รู้โดยการสอบถาม ถึงผู้นำ 2 คนไม่ว่าในทีใด ๆ ในเขตให้เสนอชื่อบุคคลที่ ประชาชนเห็นว่ามีอำนาจมากที่สุด และมีอิทธิพล คือบุคคลจากวงการธุรกิจ ศาสนา สื่อมวลชน การศึกษา สถาบันการเงิน องค์กรการรวมกร และชุมชนชาวนิโกร³³

การรับรู้โครงสร้างอำนาจทางการเมืองของประชาชน

ในสหรัฐอเมริกามีการวิจัยถึงทัศนคติของประชาชนว่ามีส่วนรับรู้ในอำนาจทางการเมืองของท้องถิ่นเพียงใดหรือไม่ ปรากฏว่าในเมืองเล็ก ๆ และขนาดกลางมีหลักฐานว่า ประชาชนจำนวนมากมิได้รับรู้ในการแสดงออกของบุคคลผู้มีอิทธิพลมากที่สุดในชุมชน เมื่อ บุคคลนั้นกลายมาเป็นผู้นำนโยบาย การศึกษานี้พบในดีทรอยท์ ซึ่งเช่นเดียวกับออริกอน เมืองเล็ก ๆ เหล่านี้คนส่วนมากไม่แสดงตัวให้เห็นชัดว่าเป็นผู้นำอย่างไม่เป็นทางการของ ชุมชนและรัฐบาลของเมืองดีทรอยด์เองถูกปกครองด้วยพวกนักธุรกิจ สมาชิกของหอการค้า พ่อค้าในเมือง และพวกมีที่ดิน (Real-estate) เช่าซื้อ เท่านั้น และเป็นมาแต่สมัยสงครามโลก ครั้งที่หนึ่ง จากคำถามว่า Who run Detroit? ปรากฏผลว่ามีกลุ่มพิเศษกลุ่มหนึ่งเป็นผู้ ดำเนินกิจการปกครองของเมืองแท้จริง ซึ่งเป็นความเห็นของประชาชนผู้มีการศึกษาดี ผู้มีการศึกษาดำกว่าระดับมัธยมบริบูรณ์ ไม่ทราบว่ามีกลุ่มใดมีอิทธิพล ผลสรุปของการ วิจัยก็ตีประชาชนส่วนใหญ่ ถึง 42% ไม่รู้ว่ามิกลุ่มพิเศษปกครองเมือง, 18% เห็นว่ากลุ่ม

ธุรกิจและอุตสาหกรรมและคนรวย, 11% เห็นว่าองค์การกรรมกรและสหพันธ์กรรมกร
อีก 11% เห็นว่านักการเมืองสำหรับยิวและนิโกร มีผู้แสดงความคิดเห็นว่ามีส่วนปกครอง
เพียง 5 และ 5% ตามลำดับ³⁴

สำหรับประเทศไทยยังมีการศึกษาน้อยมากในเรื่องเหล่านี้ และส่วนใหญ่จะศึกษาถึง
ทัศนคติทั่วไปของประชาชนในการปกครองท้องถิ่น รูปการปกครองและความเข้าใจในการ
ปกครองท้องถิ่นในระบอบประชาธิปไตย สำหรับบทบาทของกลุ่มผลประโยชน์ที่เกี่ยวข้องกับ
การเมืองในท้องถิ่นของไทยนั้น ควรศึกษาเป็นอย่างยิ่ง

1.13 นักศึกษาในฐานะผู้นำท้องถิ่น

นักศึกษานั้นอาจกล่าวได้ว่าเป็นกลุ่มที่มีอิทธิพลกลุ่มหนึ่งในสังคม ความจริงเป็นกลุ่ม
ที่มีอิทธิพลมาก เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปทุกประเทศ³⁵ อย่างไรก็ตาม ในความเป็นจริงแล้ว
พฤติกรรมของนักศึกษาไทยหาได้มุ่งแสวงหาผลประโยชน์ หรือแสดงอิทธิพลเพื่อให้ตนได้
รับผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจไม่ (เป็นเพียงผลประโยชน์ทางอุดมคติ) ตรงกันข้ามกลับมุ่ง
แสดงพฤติกรรม เพื่อให้ได้มาซึ่งผลประโยชน์ส่วนรวมหรือของประชาชนซึ่งเห็นได้ชัดเป็น
ครั้งคราว แต่ในด้านอื่น ๆ นั้น นักศึกษาเพียงมุ่งแสดงบทบาทในการพัฒนาสังคมมากกว่า³⁶

ในที่นี้เราอาจวิเคราะห์ได้ว่า นักศึกษาควรเป็นตัวเชื่อมและตัวเร่งในการพัฒนาสังคม
และโดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจการเมืองและสังคมในท้องถิ่น

โครงการที่น่าสนใจของนักศึกษาปัจจุบันได้แก่ โครงการเผยแพร่ประชาธิปไตย
การควบคุมการเลือกตั้ง โครงการของ นอท. ได้แก่โครงการพัฒนาเยาวชนไทยในระบอบ
ประชาธิปไตย (นอท. = กลุ่มนิสิตนักศึกษาอาสาสมัครแห่งประเทศไทย) และโครงการ
อาสาพัฒนาต่าง ๆ ซึ่งมีเกือบทุกมหาวิทยาลัยและวิทยาลัย โครงการเหล่านี้ย่อมประสาน
งานกับหน่วยราชการที่สนับสนุนโครงการของเยาวชนต่าง ๆ เช่น สำนักงานเยาวชนแห่งชาติ
สำนักนายกรัฐมนตรี กรมการพัฒนาชุมชน สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท กองอำนาจ-
การรักษาความปลอดภัย ฯลฯ

1.14 บทบาทของนักศึกษาในฐานะผู้นำท้องถิ่น

นักศึกษาควรมีบทบาทในการพัฒนาท้องถิ่นตามสมควร โดยเฉพาะผู้ที่มีภูมิลำเนาใน
ต่างจังหวัด และมีโอกาสได้เรียนต่อในระดับสูง แต่ควรมีบทบาทในเรื่องต่าง ๆ นั้น จำเป็น
ต้องดำเนินไปในขอบเขตของกฎหมาย กาละ และเทศะที่สมควร และต้องไม่ลืมว่าตนเอง
มีภาระในการเรียนหนังสือ ส่วนการพัฒนาท้องถิ่นนั้นเป็นการทำงานเพื่อสาธารณะและ

เพื่ออุดมคติ คือช่วยกันพัฒนาประเทศให้เจริญ ในทางตรงกันข้าม ถ้านักศึกษาเข้ามีส่วนร่วมและรับผิดชอบต่อสังคมมากเกินไปก็อาจเข้าใจตนเองผิด และอาจเข้าไปทำงานโดยก้าวก่ายกับเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลก็ได้ แทนที่จะร่วมมือ หรือประสานงานกัน ดังนั้นแม้ว่านักศึกษาจะมีสิทธิเป็นผู้นำขบวนการกรรมาชนในท้องถิ่น แต่ก็ควรพิจารณาให้รอบคอบถึงผลดีผลเสียของการกระทำ อย่างน้อยนักศึกษาคควรมีอุดมคติยึดมั่นในการช่วยพัฒนาประเทศไทย ให้มีอุดมการณ์ของชาติที่มั่นคง โดยปรับอุดมคติประชาธิปไตย ที่เห็นว่าเหมาะสมกับท้องถิ่นไทยให้ถูกต้องด้วย

1.15 อุดมการณ์ของชาติและอุดมคติของประชาธิปไตย

“สาระสำคัญอย่างยิ่งในอุดมการณ์ของชาติไทยได้แก่ ชาติ-ศาสนา-พระมหากษัตริย์”³⁷

“คนไทยเกือบทั้งหมด และคนต่างประเทศที่เป็นมิตรแท้กับเมืองไทยทั้งหลายตระหนักดีแท้แก่ใจว่า สยามประเทศของเรานี้สถาบันพระมหากษัตริย์เป็นสิ่งจำเป็นยิ่งนัก...คนไทยมิใช่ถืออย่างนี้ด้วยความมกมายหรือตามประเพณี หรือถือด้วยอารมณ์ แต่ถือด้วยเหตุผลอันหนักแน่นโดยแท้จริงเราย่อมทราบดีว่า สมเด็จพระนเรศวรมหาราช พระเจ้าตากสินมหาราช พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก สมเด็จพระปิยมหาราช ทุกพระองค์ที่อัญเชิญพระนามมากล่าวนี้ เป็นตัวอย่างชี้ให้เห็นอย่างชัดว่า ผู้นำและผู้รักชาติไทย เป็นผู้มีความรักประเทศและเป็นผู้มีความเสียสละเพียงใด อาศัยเหตุนี้สถาบันพระมหากษัตริย์จึงประทับอยู่ในจิตใจของคนไทยทุกเมื่อ และเป็นที่เคารพสักการะบูชากราบไหว้ไปทั่วทุกมุมเมือง

“ลูถึงสมัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและระบอบการปกครอง กับทั้งเป็นสมัยที่โลกคุกุ่นด้วยการต่อสู้กันทางลัทธิ ประเทศชาติไทยก็เคราะห์ดีที่มีพระมหากษัตริย์อย่างพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวองค์ปัจจุบันนี้ในระยะเวลาที่ผ่านมา เป็นที่ยอมรับจากผู้มีจิตใจเป็นยุติธรรมทั้งหลายว่า พระองค์ท่านสมควรแล้วที่ทรงเป็นประมุขอันยิ่งใหญ่ของชาติในยุคแห่งความตึงเครียดของโลก พระองค์ท่านทรงศึกษาปรับปรุงพระองค์มาเป็นอย่างดียิ่ง ในการเป็นพระมหากษัตริย์ในระบอบประชาธิปไตย”³⁸ นอกจากนั้นพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวยังทรงบำเพ็ญพระองค์ด้วยความจริงพระราชหฤทัยอย่างบริสุทธิ์ ว่าพระองค์ท่านเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับประชาชน และประชาชนเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับพระองค์ท่าน หลักฐานแห่งความจริงข้อนี้ได้ประจักษ์แจ้งทั่วไปแล้วในพระราชกรณียกิจ และพระราชจริยานุวัตรที่ทรงปฏิบัติต่อประชาชนของพระองค์สืบเนื่องมาเป็นเวลานานมิได้ขาดช่วงเลย ยิ่งไปกว่านั้นสมเด็จพระบรมราชชนนี สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ พระราชโอรสและ

พระราชธิดาก็เจริญรอยตามพระยุคลบาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในการเยี่ยมเยียน และอุปการะสงเคราะห์แก่อาณาประชาราษฎร์โดยทั่วไปมิได้ขาด”³⁹

ในด้านรัฐบาลซึ่งเป็นรัฐบาลของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ซึ่งเป็นผู้แทนของ ประชาชนก็แสดงออกชัดว่ามีความจงรักภักดี และความสะอาดทุกประการในการทรง สงเคราะห์ประชาชน นับว่าเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้มีขึ้นเป็นอย่างดีแล้วในทุกฝ่าย ทุก สถาบัน ทางด้านศาสนา พระองค์ก็ทรงเลื่อมใสศรัทธาและรอบรู้ในหลักธรรมในพระ- พุทธศาสนาอย่างดี เห็นได้ชัดจากพระราชดำรัสในที่หลาย ๆ แห่งและในหนังสือที่โปรดเกล้าฯ ให้พิมพ์ออกเผยแพร่แก่ประชาชน ทำให้หลักธรรมเข้าถึงประชาชน ทรงพระมหากรุณา- ธิคุณพระราชทานพระบรมราชานุญาตแก่สมณะชีพราหมณ์ ทุกศาสนาตลอดมา⁴⁰

ในหมู่นิสิตนักศึกษาและนักเรียนนั้นแล้ว ก็เสด็จพระราชทานปริญญาหรือทรงพระ- กรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เข้าเฝ้าเป็นหมู่เหล่า และพระราชทานพระบรมราโชวาทอยู่เนื่อง ๆ จึงทำให้พวกประชาชนนิสิตนักศึกษาและชนหมู่ทุกเหล่าถือว่าพระองค์ท่านเป็นของเขา และ เขาเป็นของพระองค์ท่าน ความจงรักภักดีนั้นเห็นได้ชัด แม้ในเหตุการณ์เร็ว ๆ นี้ เช่นเมื่อ 14 ตุลาคม 16 และ 17 กับวันที่ 5 กันยายน 17 เป็นต้น

ด้วยประการฉะนี้การที่นิสิตนักศึกษาแสดงบทบาทในการพัฒนาท้องถิ่นจึงควรโดย เสด็จและทำงานตามอุดมคติ เพื่อประชาชนอันเป็นการแบ่งเบาพระราชภาระตามที่คณะ รัฐบาลได้ปฏิบัติอยู่แล้ว โดยร่วมกันแสดงบทบาทผู้นำในการพัฒนาต่าง ๆ ตามความเหมาะสม ให้ได้มาซึ่งความเจริญของท้องถิ่น และชาติบ้านเมืองโดยมีอุดมการณ์ของชาติที่ยึดมั่น คือ เจริญพร้อมด้วยอุดมการณ์ของชาติทั้งสามประการคือ ได้แก่ ชาติ-ศาสนา-พระมหากษัตริย์ บ้านเมืองก็จะเจริญรุ่งเรืองมีแต่ความสงบสุข ส่วนอุดมคติประชาธิปไตยนั้น ย่อมเป็นไปได้ สอดคล้องกันกับสภาพสังคมและวัฒนธรรมไทยโดยเฉพาะการหมั่นสร้างทัศนคติ ให้ทุกคน เป็นผู้รู้จักพึ่งตนเองและมีความสามัคคีเป็นที่ตั้ง ดังที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรง เป็นศูนย์รวมแห่งความสามัคคีของชนทั้งชาติ นักศึกษาแม้ในมหาวิทยาลัยเองหากปรับ ทัศนคตินี้ไปใช้ได้ถ่องแท้ก็อาจนำไปใช้ในการทำงานร่วมกันกับประชาชนในท้องถิ่นได้เป็น อย่างดีขอยกตัวอย่างใกล้ ๆ ในมหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งถือเป็นหน่วยหนึ่งของท้องถิ่นใน เขตกรุงเทพมหานคร

เชิงอรรถ

บทที่ 2 กลุ่มผลประโยชน์ในท้องถิ่นและผู้นำท้องถิ่น

1. สนธิ บางยี่ขัน, *การเมืองสหรัฐอเมริกา* (พระนคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2516), หน้า 49-50.
2. James B. McKee, "The Ideology of Moderation," Provost Lecture, Michigan State University, East Lansing, Mich: 1964; in Adrian, *State and Local Governments* (Mc Craw-Hill Book Co., 1967), p.179.
3. สวัสดิ์ กริชรัตน์, "การนัดหยุดงานในต่างจังหวัด", รายงานของกองแผนงาน กระทรวงมหาดไทย, *หนังสือสังหวิจารณ์*, 2517.
4. Adrian, *op.cit.*, p.177.
5. Harold Lasswell, *Psychopathology and Politics* (Chicago: The University of Chicago Press, 1930) _____ *Power and Personality* (New York: 'W.W. Norton and Co., Inc., 1948).
6. Adrian, *op.cit.*, p.177.
7. Jame Q. Wilson and Edward C. Banfield, "Public Regardingness as a Value' Premise in Voting Behavior," *American Political Science Review*, 58:876-887 December, 1964.
8. Joseph R. Gusfield, "Social Structure and Moral Reform: A Study of The Woman's Christian Temperance Union," *American Journal of Sociology*, 61:221-232, November, 1955.
9. Adrian, *op.cit.*, p.181.
10. Edward C. Banfield, *Big City Politics* (New York: Random House Inc., 1965), p.76.
11. Frank J. Sorauf, "The Public Interest Reconsidered," *Journal of politics*, 19:616-639 November, 1955, p.638.
E.P. Herring, *Public Administration and the Public Interest* (New York: McGraw Hill Book Co., 1936).
Glendon A. Schubert. Jr., *The Public Interest* (New York: The Free Press, 1960).
12. George H. Mater, *The Political Career of Floyd B. Olson* (Minneapolis: The University of Minnesota Press, 1951), p.74.
Olson เป็นผู้ว่าการรัฐมินนิโซตา 1931-1 936.
13. Adrian. *op.cit.*, p.184.
14. Robert H. Salisbury, *Missouri Politics and State Political Systems* (Research papers. 1958, Bureau of Government Research; Columbia, Mo.: University of Missouri, 1958), p.17.
15. Lawrence Fuchs, *Hawaii* (New York: Harcourt, Brace & World, Inc., 1961), p.347.
16. Adrian, *op.cit.*, p. 185.
John Gunther, "Inside U.S.A.," *Reader's Digest*, (Rev, ed., New York: Harper & Raw Publishers, Incorporated,) 1951).

17. Adrian, *op.cit.*, pp.186-189.
18. ศาสตราจารย์ไพบูลย์ สุวรรณโพธิ์ศรี, *พฤติกรรมของคนในโรงงาน (วิชา GM 405; กรุงเทพฯ : คณะบริหารธุรกิจ มร., 2507).*
19. William H.Form and Warren L.Sauer, "Organized Labor's Image of Community Power Structure," *Social Force*, 38:332-341, May, 1960.
20. William H.Form, "Organized Labor's Place in the Community Power Structure," *Industrial and Labor Relations Review*, 12:526-539, July, 1959.
21. Joseph PIHarris, *California Politics* (Stanford, Calif.: Stanford University Press, 1955). p.18.
22. Albert Kaufman, *The State Capital Reporter* (Unpublished M.A. Thesis, East Lansing, Mich.: Michigan State University, 1964).
23. Gaetano Mosca, *The Ruling Calss* (English trans. by Hannah D. Kahn: New York: McGraw-Hill Book Co., 1939), chapter 2.
24. Adrian, *op.cit.*, pp.190-195.
25. Robert E. Agger, Daniel Goldrich, and Bert E. Swanson, *The Rulers and the Ruled* (New York: John Wiley & Sons, Inc., 1964), pp.680-681.
26. Delbert Miller and Willian H.Form, *Industry Labor and the Community* (New York: Harper & Row, Publishers Inc., 1960).
27. David A. Booth and Charles R.Adrian, "Power Structure and Community Change," *Midwest Journal of Political Science*, 6:277-296, August, 1962.
28. Robert Presthus, *Men at the Top* (Fair Lawn. N.J.: Oxford University Press, 1946).
29. York Willbern, *The Withering A way of the City* (Alabama: University of Alabama Press, 1964), Chapter 5.
Robert A.Dahl, *Who Governs?* New Haven.: Yale University Press, 1961), chapters 24-26.
30. Robert Presthus, *op.cit.*, pp.432-433.
31. M. Kent Jennings, "Public Administrative," *Science Quarterly*, 8: 18-34, June, 1963.
32. Miller and Form, *op.cit.*
33. Dahl, *op.cit.*
34. Arthur Kornhauser, *Attitudes of Detroit People toward Detroit* (Detroit, Mich., Wayne State University Press, 1952), pp.13-15.
35. สนธิ บางยี่ขัน, *นักศึกษา: ทัศนคติและพฤติกรรมการเมือง (พระนคร: วัชรินทร์การพิมพ์, 2516),* หน้า 1.
36. *เรื่องเดียวกัน,* หน้า 192-201.
37. ศาสตราจารย์สัญญา ธรรมศักดิ์, "บทความเรื่องพระมหากษัตริย์คุณ," *หนังสือสยาม-มกุฎราชกุมาร (พระนคร: พุทธสมาคมแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์, โรงพิมพ์นุกุลกิจ, 2516).*
บทความของนายกษัตริย์คุณแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ทางวิทยุกระจายเสียงในวันเฉลิมพระชนมพรรษา 5 ธันวาคม 2515.

38. เรื่องเดียวกัน, หน้า 18.
39. เรื่องเดียวกัน, หน้า 18-19.
40. เรื่องเดียวกัน, หน้า 19.

ตัวอย่างคำถามท้ายบทที่ 2

1. พฤติกรรมภายในกลุ่มชนและอำนาจการเมืองตามแนวบรรยายอาจสังเกตได้จาก
 - (1) ปัญหาขัดแย้งต่าง ๆ และการเจรจาต่อรอง
 - (2) รูปแบบของบทบาท และพฤติกรรมของคนในชุมชน
 - (3) ขึ้นอยู่กับค่านิยมของสังคม
 - (4) ข้อ 1, 2 ถูก
 - (5) ถูกทั้งหมด
 2. กลุ่มผลประโยชน์ คือ
 - (1) การรวมตัวกันของคนที่มีมุ่งแสวงหาประโยชน์และตำแหน่งทางการเมือง
 - (2) กลุ่มคนที่มีผลประโยชน์และความเห็นอย่างเดียวกัน และมุ่งสร้างอิทธิพลต่อนโยบายสาธารณะโดยการวิ่งเต้น
 - (3) เป็นปัจจัยสำคัญของการเมืองในระบอบประชาธิปไตยที่จำต้องระวังความชั่วร้ายไว้ด้วย
 - (4) ข้อ 2, 3 ถูก
 - (5) ข้อ 1, 3 ถูก
 3. ตามแนวบรรยายนักศึกษาในฐานะและบทบาท
 - (1) เป็นปัญญาชน มีบทบาทในการพัฒนาท้องถิ่นพอควร
 - (2) เป็นผู้นำท้องถิ่น
 - (3) เป็นตัวเชื่อม ตัวเร่ง ตัวกระทำการในการพัฒนาท้องถิ่น
 - (4) ข้อ 1, 2 ถูก
 - (5) ถูกทุกข้อ
- เฉลย ข้อ 1, 5 ข้อ 2, 4 ข้อ 3, 5

บรรณานุกรมบทที่ 2

ภาษาไทย

1. สนธิ บางยี่ขัน นักศึกษา: นักศึกษาและพฤติกรรมการเมือง, พระนคร: วัชรินทร์-การพิมพ์ 2516.
2. พุทธสมาคมแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์, *สยามมกุฎราชกุมาร* พระนคร: โรงพิมพ์นุกุลกิจ, 2516.
3. สนธิ บางยี่ขัน *การเมืองสหรัฐอเมริกา*, พระนคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2516.
4. สวัสดิ์ กริชรัชตะนันท์ “การหยุดงานในต่างจังหวัด” รายงานของกองแผนงาน กระทรวงมหาดไทย ในหนังสือสิงห์วิจารณ์, 2517.

ภาษาอังกฤษ

1. Charles R-Adrian, *State and Local Governments*. New York: McGraw-Hill Book co., 1967.
2. Harold Lasswell, *Psychopathology and politics*, Chicago: The University of Chicago press, 1930.
3. Harold Lasswell, *Power and Personality*, New York: W.W. Norton and Co., 1948.
4. Edward C. Banfield, *Big City Politics*, New York: Random House, Inc., 1965.
5. Glendon A. Schubert, Jr., *The Public Interest*, New York: The Free press, 1960.
6. Gaetano Mosca, *The Ruling Class*, (English trans, by Hannah D.Kahn), New York: McGraw-Hill Book Co., 1939.
7. Robert E. Agger, Daniel Golddrich and Bert E.Swanson, *The Rulers and the Ruled*, New York: John Wiley and Sons, 1964.
8. Robert Presthus, *Men at the Top*, Fair Lawn, N.J.: Oxford University press, 1946.
9. Robert A. Dahl, *Who Governs?*, New Haven: Yale University press, 1961.